

Presne pred 108 rokmi, 13. mája 1917, začala Panna Mária svoje zjavenia trom pastierskym deťom v portugalskej Fatime. V čase krvavej prvej svetovej vojny a krátko pred vypuknutím bolševickej revolúcie v Rusku priniesla svetu posolstvo nádeje, ale aj vážne výzvy na pokánie. Zjavenia sa odohrali v čase, keď Portugalsko ovládal tvrdý proticirkevný režim a Cirkev prežívala silný útlak. Napriek nepriaznivým podmienkam sa práve vtedy Boh rozhodol prehovoriť skrze Pannu Máriu k celému svetu prostredníctvom troch detí – Lucie, Františka a Jacinty.

Anjel pokoja pripravuje cestu

Už v roku 1916, rok pred mariánskymi zjaveniami, sa deťom v Aljustreli trikrát zjavil anjel, ktorý sa im predstavil ako Anjel pokoja. Učil ich modlitbám, ktoré mali pripraviť ich srdcia na prijatie Božích tajomstiev. Povzbudzoval ich k obetám za hriešnikov a dal im Eucharistiu, pri ktorej zažili hlbokú duchovnú extázu. Tieto udalosti potvrdzujú, že fatimské posolstvo má hlboký duchovný koreň a nie je len vizionárskym fenoménom.

Posolstvo Márie: modlitba, pokánie, mier

Prvé zjavenie Panny Márie nastalo 13. mája 1917 a pokračovalo počas nasledujúcich piatich mesiacov. Mária deťom postupne odhalila tri tajomstvá, ktoré sa týkali vízie pekla, varovania pred druhou svetovou vojnou a prenasledovaním Cirkvi, ako aj potreby zasvätiť Rusko jej

Nepoškvrnenému Srdcu. Žiadala denné modlenie ruženca, prijímanie utrpenia ako obety za hriešnikov a šírenie úcty k jej Srdcu ako nástroj mieru pre svet.

Tajomstvá, ktoré zasiahli celé dejiny

Prvé tajomstvo ukázalo deťom hrôzu pekla ako výstrahu pre svet. Druhé varovalo pred tým, čo nastane, ak sa ľudia neobrátia – vojny, hladomor, prenasledovanie Cirkvi. Panna Mária predpovedala aj druhú svetovú vojnu, príchod ateistickej ideológie z Ruska a utrpenie Svätého Otca. Sľúbila však, že nakoniec Nepoškvrnené Srdce zvíťazí. Tieto posolstvá boli postupne zverejňované a najdlhšie utajované tretie tajomstvo predstavil svetu až pápež Ján Pavol II. v roku 2000.

Zázrak slnka a trvalé posolstvo

Zjavenia vyvrcholili 13. októbra 1917 „zázrakom slnka“, ktorý videlo približne 70 000 ľudí. Slnko sa podľa svedkov pohybovalo po oblohe, žiarilo rôznymi farbami a zdalo sa, že padá na zem. Tento jav zanechal silný dojem nielen na veriacich, ale aj na skeptikov a bol opakovane dokumentovaný. Odvtedy sa Fatima stala pútnickým miestom celosvetového významu. Aj po vyše storočí zostáva jej posolstvo aktuálne – výzva na modlitbu, pokánie a dôveru v Božie milosrdenstvo cez Nepoškvrnené Srdce Panny Márie.

Zdroj: www.tkkbs.sk

18. máj 2025
PIATA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

Resp.: Oslavovať ťa chcem naveky, Bože, môj kráľ.

Žijeme v dobe, keď ľudia nemajú radi príkazy a zákazy. Hovoríme, že sloboda znamená rozhodovať sa podľa seba. Väčšina ľudí vie azda prijať, že sa musí riadiť nejakými zákonmi napr. v zamestnaní, v premávke na ceste, či dodržiavaní zákonov spoločnosti. Nevieme si však predstaviť, aby nám niekto prikázal, koho máme milovať.

Prikázanie lásky

V evanjeliu to však Ježiš robí: „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás.“ A dopĺňa: „Podľa toho všetci spoznajú, že ste mojimi učeníkmi, ak sa budete navzájom milovať.“ Hovoriť o láske sa zdá na prvý pohľad veľmi jednoduché, ale zároveň veľmi riskantné. Jednoduché preto, lebo o láske sa veľa píše, spieva, hovorí...a to pri rôznych príležitostiach. Riskantné je to však kvôli tomu, že už samotné slovo milovať nadobudlo v posledných rokoch celkom iný význam, ako to bolo v minulosti. Dnes milujeme hudbu, dobré jedlo, zábavu a podobné veci. Napriek tomu o láske potrebujeme hovoriť, ale predovšetkým ju potrebujeme žiť. To preto, lebo bez lásky je náš život neznesiteľný. Boh nás stvoril z lásky a preto, aby nás mal možnosť milovať. A my ľudia vo svojom vnútri cítime, že náš život

nadobúda zmysel iba vtedy, keď zažijeme, že sme milovaní a keď môžeme milovať druhých. Bez lásky je náš život nielen nenaplnený, ale často sa môže stať priam peklom na zemi. Áno, bez lásky môžeme dosiahnuť úspechy, slávu, vybudovať si kariéru, či zbohatnúť svojou šikovnosťou a pritom nehľadiac na druhých. No bez lásky nikdy nepocítíme, čo znamená solidarita, spoločné dobro a schopnosť vcítiť sa do životnej situácie druhých. Preto nám Ježiš lásku nielen odporúča, ale ju priamo prikazuje. Kristova láska totiž nezostáva len vo verbálnej rovine. Ježiš sa za nás z lásky obetoval a vydal sa celý. V evanjeliu nás pritom Kristus učí: „...kde som ja, tam bude aj môj učeník.“ Svet potrebuje aj v tomto čase svedkov Ježiša Krista, ktorí sa usilujú žiť evanjelióvu lásku. Táto láska nie je založená len na citoch a pocitoch, koho chcem mať rád a kto mi je sympatický. Je to naše úsilie milovať každého človeka, čo však ide len vďaka milosti a sile, ktorú čerpáme od Ježiša. Bez Ježišovej mentality lásky zostaneme „visieť“ v priestore, kde si nárokuje lásku a pozornosť od druhých, no ťažšie dokážeme milovať my sami. Prosme preto o schopnosť milovať Ježišovým pohľadom.

Štefan Albičuk, dekan

